

Kim Ba

Tình địch

Dịch giả: Phạm Tú Châu

Đan Bình là cô bạn gái mà tôi theo đuổi mấy năm nay. Cô chẳng những có năng lực lại rất xinh đẹp, biết săn sóc người khác, thu nhập chẳng hề kém tôi. Tôi cảm thấy đã đến lúc cầu hôn với cô được rồi.

Khi tôi dò ý cô, cô bất ngờ lại lạnh nhạt đáp:

- Chúng mình cứ thế này chẳng tốt hơn hay sao?

Có cái gì đó nổ đánh ùng trong óc tôi, khiến tôi suýt ngất đi. Nghe người ta nói, yêu nhau mà không chịu kết hôn thì có đến tám, chín phần mười là muốn bai bai. Lẽ nào Đan Bình lại chê tôi? Theo tôi, Đan Bình tuy là nữ kiệt trong lứa các cô, mặt nào cũng khá ưu tú nhưng tôi nào có kém cạnh cô điểm gì? Trình độ học vấn của tôi ngang cô, tướng mạo của tôi đủ tiêu chuẩn đàn ông, tiền gửi ngân hàng của tôi đủ để mua nhà cho cô và điều quan trọng hơn nữa là tôi có trái tim chỉ dành cho cô. Thế là tôi bảo cô, tôi quyết không chịu buông lơ sự cố gắng cuối cùng, cho tới khi nào thất bại triệt để mới thôi.

Đương nhiên Đan Bình bắt đầu xa lánh tôi. Cô đùng đùng với những lời thăm hỏi tôi gửi đến cho cô, từ chối khéo những lời hẹn hò nhiệt tình của tôi. Càng ngày tôi càng cảm thấy tình hình bất lợi liền hỏi thẳng cô:

- Đan Bình, phải chăng em đã có người tình khác?

Không ngờ Đan Bình cũng trả lời chắc nịch:

- Đúng thế.

Như bị một đòn côn ngầm, tôi hầu như đứng không vững. Một lúc sau, cố nuốt nước mắt, tôi tỏ ra rất có giáo dục nói:

- Đan Bình, chúng mình thân nhau đã ba năm, anh tin rằng anh là người yêu em nhất, hơn nữa anh còn là người thích hợp với em nhất. Đan Bình, em suy nghĩ thêm đi!

- Anh tưởng anh là người ưu tú nhất chăng? - Đan Bình trả đũa.

- Ít nhất thì trong số người muốn cưới em, anh là người ưu tú nhất.

Đan Bình bèn ngửa cổ cười ha ha, tiếng cười đó khiến tôi đỏ mặt, chẳng hiểu ra sao. Chưa chịu thôi, tôi bảo cô:

- Em đưa bạn mới của em đến làm quen với anh đi! Nếu cậu ta hơn anh dù chỉ một điểm nào đó thì anh rút lui, cam chịu thua cuộc và thật lòng chúc hai người hạnh phúc!

Đan Bình đưa cậu "tình địch" ấy của tôi đến thật, mà cậu ta còn đi bằng xe hơi Santana nữa chứ! Vừa nhìn thấy, người tôi đã nguội lạnh: Cậu ta cao to mà điển trai, ngẩng đầu, uốn ngực bước tới trước mặt tôi, hơn nữa còn rất lịch sự: Mím cười giơ tay: "Chào anh!", tôi đành phải lịch sự giơ tay, đáp lại: "Rất vui được làm quen với anh!".

Trong quán trà, hai chúng tôi ngồi đối diện nhau, còn Đan Bình thì ngồi sát bên người bạn trai mới, ra vẻ quyến luyến nhau lắm. Tôi chỉ còn biết ngậm đắng nuốt cay bắt chuyện với cậu ta:

- Nghe Đan Bình nói, anh là tiến sĩ ngành tài chính, hơn nữa còn tu nghiệp ở Anh đến hai năm. Xin hỏi, hiện nay anh làm việc ở đâu?

- Tôi làm ở một công ty nước ngoài, công việc chủ yếu là liên hệ nghiệp vụ với đối tác Âu Mỹ.

- Chà, năng lực ấy quả không tồi! Như thế là anh thường xuất ngoại chứ?
- Đương nhiên rồi! - Cậu tình địch tự hào nói - Tôi còn định tuần sau đưa Đan Bình sang Mỹ du lịch một chuyến... À, đúng rồi, xin mời anh tới chơi biệt thự của tôi, ở khu...

Tôi không sao nghe tiếp được nữa. Tôi tỏ ra bình tĩnh nhưng sông cuộn biển dâng trong lòng, không làm sao ngăn nổi. Trong lúc bối rối ấy, tôi bèn ra chiêu sát thủ cuối cùng:

- Anh giỏi giang như thế, hẳn là có nhiều cô gái theo đuổi lắm nhỉ? Xin hỏi, anh thật lòng yêu Đan Bình và tình nguyện bảo vệ cô ấy suốt đời chứ?

- Điều ấy còn cần gì phải hỏi nữa? - Cậu tình địch khinh thường đáp - Anh nói đúng đấy, các cô chủ động theo đuổi tôi nhiều lắm, nhưng chỉ riêng với Đan Bình là tôi vừa gặp đã ưng ngay. Tôi nhận thấy về mặt nào Đan Bình cũng giỏi, cô ấy đúng là người mà tôi để tâm tìm kiếm lâu nay. Tôi cũng không biết vì nguyên nhân gì khác nữa, có lẽ đó là do duyên phận. Có phải thế không, Đan Bình?

Đan Bình hắng giọng một tiếng rồi ý nhị gạt đầu với cậu ta. Đôi mắt tràn trề tình cảm ấy tôi nào có xa lạ gì, nhưng bây giờ cô đã dành cho người khác không chút tiếc nuối.

Vì quá yêu mà đâm ra hận, cuối cùng tôi đã mất hết lý trí, nghiêng răng bảo Đan Bình:

- Như thế là cô tham quý phụ bẩn, có thịt lợn thì bỏ đậu phụ, phải không nào?

Đan Bình "hử" một tiếng, nói:

- Xin lỗi, đó là tự do và quyền được lựa chọn của tôi. Anh có giỏi thì cứ kiếm "thịt lợn" đi!

- Cô... - Tôi trừng mắt lên nói.

Cậu tình địch của tôi phối hợp rất ăn ý, vội vàng đứng lên dang tay ngăn tôi

lại:

- Kim tiên sinh, bình tĩnh lại đi! Tình yêu phải là hai chiều. Nếu chỉ còn một chiều là miễn cưỡng thì hỏi còn ý nghĩa gì nữa? Hai bên đến với nhau được thì cũng xa nhau được, sau này vẫn là bạn của nhau, hà tất phải làm căng quá. Hơn nữa, anh cũng là người rất thông minh, nên nghĩ thoáng hơn chút. Không chừng sau khi chia tay, anh sẽ gặp được cô gái càng khiến anh chung tình hơn nữa đấy!

- Anh là cái đồ gì mà dám lên mặt dạy đời? - Tôi gầm lên - Hai người chẳng qua là bọn coi tình cảm chân thành như trò chơi mà thôi.

Tôi biết không sao cứu vãn được nữa bèn đứng lên đi thẳng ra cửa. Chạy một quãng khá xa tôi mới dừng lại dưới gốc một cây to, để mặc cho nước mắt tràn trề...

Không biết qua đi bao lâu, bỗng sau lưng có tiếng đàn ông gọi:

- Kim tiên sinh, xin bớt đau buồn, thuận theo sự thay đổi...

Tôi ngoảnh đầu lại nhìn, thì ra đó là gã tình địch của tôi. Hắn từ trong xe hơi chui ra, chìa tay nói:

- Đây là danh thiếp của tôi, khi nào cần đến xin cứ gọi.

Tôi liếc mắt nhìn tấm danh thiếp, bỗng nhìn thấy mấy chữ: "Công ty cho thuê tình địch".

- Thế này là sao?

- Xin chớ hiểu lầm. Tôi là nhân viên của công ty cho thuê tình địch. Nếu sau này ông có bạn gái thì chúng ta sẽ cần đến nhau. Chẳng hạn, ông muốn chia tay với bạn gái thì thuê một cô xinh hơn bạn gái làm tình địch của cô ấy, thì bạn gái ông sẽ cảm thấy mình kém cỏi hơn mà tự biết rút lui. Còn nếu ông muốn cưới cô ấy thì hãy thuê một cô cũng xinh bằng hoặc kém xinh hơn một chút làm tình địch của cô ấy. Như thế, cô ấy phải chịu một áp lực, biết rằng không mau mau thì mất đi cơ hội và như thế cô ấy hẳn sẽ trở thành bạn đời

chung gói với ông. Công ty chúng tôi có sẵn các chàng trai và cô gái, thoải
mãn được tất cả mọi yêu cầu, hơn nữa còn có sẵn cả biệt thự, xe hơi cùng
mọi đạo cụ cần thiết khác...

- Thì ra là như thế! - Tôi gào lên như thằng điên - Sao các anh không sớm
đến gặp tôi?

Phạm Tú Châu dịch

Nguồn: Theo Lao Động Cuối Tuần

Được bạn: Ct.Ly đưa lên

vào ngày: 7 tháng 4 năm 2007